

VEIENT-LES PASSAR

Josep M. Oliva

NO M'ENTENEN

Des de fa pocs dies hi ha oberta a Manresa una nova botiga on arreglen roba. En el llenguatge popular diríem que fan *arreglos*, però en el llenguatge que gairebé ningú no fa servir per parlar i que només s'utilitza quan s'ha d'escriure en diuen «arranjaments». Ho posa al mateix rètol que hi ha al costat de la porta: «Arranjaments. Escurçar. Allargar. Estrènyer...». Volia saber els preus i hi vaig entrar a demanar-ho. «Quant val escurçar uns pantalons?», vaig dir a la depen-

dent. Però l'única noia que hi havia darrere el taulell de la petita botiga no em va entendre. Vaig repetir-li la pregunta més lentament tot fent anar els dits com si fossin unes tisores... però la noia va seguir sense entendre'm. Intentant ajudar-la -i ajudar-me-, una clienta que hi havia li va repetir la frase, no recordo si en català o castellà, però incloent-hi la paraula «vora», i llavors, aquella noia que vaig imaginar que devia ser d'algun país de l'est, va obrir els ulls alleujada i em va dir el preu. D'alguna ma-

nera ja havia assimilat la paraula «vora» però encara no comprenia la frase «allargar uns pantalons», com m'imagino que no hauria entès si li hagués demanat quant valia «estrènyer unes faldilles». Ara no recordo la seva cara però sé que es veia una noia atenta i educada, possiblement sigui una excel·lent costurera, però res d'això és suficient per fer-la idònia per a aquella feina de cara al públic. Pot ser que tingui unes mans d'or i que es mereixi un lloc en un cosidor, però de cap manera no pot atendre la

gent si no entén la llengua del país on treballa. Jo comprendria que no m'entengués si li demanés si la feina calia pagar-li «a la bestreta», si la botiga «romania tancada els dissabtes» o si era cert que «en Pinxo va dir a n'en Panxo, vols que et punxi amb un punxó», però em sembla inadmissible que parlant-li el català més planer no sàpiga què li dic. Intentant ser el màxim de condescendent, fins i tot podria admetre que aquella noia no sabés què és un tall de la mateixa manera que admetria que un

cambrer vingut de fora no sàpiga què és un trau. Però a l'inrevés em sembla intolerable. No pot ser que una persona que treballa darrere un taulell no domini el centenar de paraules més comunes en el seu ofici. Crec, vaja, que no s'hauria de permetre, però per desgràcia és cada cop més freqüent. Enyor els temps en què no sabíem que un arranjament era un *arreglo* però parlant català ens entenien a tot arreu i encara no ens sentíem estranys i desplaçats al nostre propi país.

L'EVANGELI

Jordi Franch Parella

QUI ÉS JESÚS DE NATZARET?

La història de la humanitat és rica en exemples de personatges de profunda saviesa i vasta erudició, que han excel·lit en diverses disciplines acadèmiques. També en qui atresora virtuts morals o força física. Formen part del llegat de la humanitat i algunes de les seves obres, idees o fites aconsellades es mantenen en l'ideari popular. No obstant això, qui més qui menys pot fer vida autònomament al marge de les seves contribucions intel·lectuals i artístiques. Diríem el mateix de Jesús de Natzaret? Aquesta

és la pregunta que justament avui adreça als seus deixebles: «Qui diu la gent que sóc, jo? Qui dieu vosaltres que sóc, jo?». Immersos com estem en una profunda crisi econòmica i social, que també de valors, les respostes obtingudes serien múltiples i variades. Instal·lats en una postmodernitat líquida i en una cultura de desvinculació i manca de compromís, tendim a abandonar fàcilment les nocions més elementals de veritat i mentida, per refugiar-nos en la bandera del relativisme moral, on tot és justificable i res és apodícticament cert.

No s'accepta cap ideal que pretengui oferir el camí i la veritat. Tot és relatiu i opinable, no acceptant-se cap altra certesa fora de la ineradicable incertesa de l'ésser humà. Malgrat els grans avenços tècnics en comunicacions, l'home d'avui camina sense un mapa moral per la vida. Es difuminen els límits entre la realitat i la ficció, la naturalitat i l'artificialitat. Jesús pot

«Durant el temps de falses vaques grasses s'han comès greus i reiterats errors que ara s'han de purgar»

ser volgudament oblidat, però no deixa indiferent ningú. O el segueixen o el persegueixen. El seu testimoniatge de justícia i esperança és un antídoto contra el relativisme moral o nihilisme actuals. La seva acció salvadora obre camins de vida plena a l'ésser humà sense reduir en el més mínim la llibertat individual i col·lectiva. Pere respon que «Jesús és el Messies, l'Ungit de Déu». No reconegut, però, haurà de ser rebutjat i condemnat a una mort infamant en la creu, ressuscitant el tercer dia. Jesús exhorta els seus seguidors a «prendre cada dia la seva creu»

(que no la creu dels altres). Malauradament, la nostra societat actual pateix una crisi profunda i dolorosa. L'atur, les mancances i privacions de tot tipus són el relativisme moral o nihilisme actuals. La seva acció salvadora obre camins de vida plena a l'ésser humà sense reduir en el més mínim la llibertat individual i col·lectiva. Pere respon que «Jesús és el Messies, l'Ungit de Déu». No reconegut, però, haurà de ser rebutjat i condemnat a una mort infamant en la creu, ressuscitant el tercer dia. Jesús exhorta els seus seguidors a «prendre cada dia la seva creu»

EL CROQUIS

Josep Camprubí

LA REALITAT I LA FICCIÓ

Les coses són com són, cosa que no vol dir que ens hi haurem de resignar. Ni que sempre hagin de ser iguals que ara. Però com a mínim s'ha de començar per aclarir-les i, si cal, denunciar-les públicament. Fa ben poques setmanes el govern espanyol va ser cridat a l'ordre per la Unió Europea i per Obama: s'havia acabat de fer-se el desentès i calia prendre decisions econòmiques. Zapatero, obediènt perquè no li quedava més remei, va decidir les mesures més fàcils d'adoptar, que poden produir certament estalvis en la despesa pública a còpia de perjudicar la gran majoria de la

població, que poden augmentar relativament els ingressos públics en el cas de la pujada de l'IVA perjudicant també la majoria, però de cap manera no va començar a alleugerir l'estructura de l'Estat ni a simplificar ni racionalitzar l'administració pública. Les coses s'han de dir tal com són: l'Estat no estalvia sinó que simplement fa estalviar per força a la majoria de ciutadans, sense que el mateix s'aprimin, es replantegi gens, ni es modifiqui ni es reestructuri de cap manera. La realitat, sense cap ficció, és que l'Estat no es mou ni es desinfla, només que donarà menys serveis i farà pagar més als contribuents.

De manera semblant, la reforma laboral ni reforma gran cosa ni serveix per engegar la recuperació de l'ocupació. Curiosament, patronal i sindicats estan d'acord, si més no en aquest aspecte, tal com publicava dimecres Regió7 després d'un debat amb representants sindicals i empresarials. I és que la reforma anunciada té tot l'aire de les actuacions estel·lars de Zapatero: improvisació i mitges tintes. Segons tots els entesos la realitat és que només hi ha dues novetats d'un cert relleu: la possibilitat que es produeixin acomiadaments justificats en cas de pèrdues empresarials amb una indemnització de 20 dies per any

treballat i la intervenció del Fons de Garantia Salarial fent-se càrrec de 8 dies d'indemnització (amb la incògnita de saber d'on traurà aquest fons els recursos per fer-ho). La ficció es feia evident per mitjà dels equilibris semàntics que havia de fer del ministre Corbacho per explicar que la reforma laboral servia per estabilitzar l'ocupació, millorar la productivitat i fer les empreses més flexibles.

Només faltava la normativa aprovada dijous -per unanimitat, és clar!- al Congrés de Diputats que estableix que les administracions públiques hauran de pagar els seus proveïdors com a màxim amb un retard de 30 dies, a partir del 2013. Tota una obra mestra de ciència-ficció política tenint en compte la re-

alitat: l'estat de les finances de pràcticament totes les administracions i el fet que ara paguen a gairebé 180 dies.

IMATGE CORPORATIVA
D'EMPRESA
CREACIÓ de LOGOTIPS
REALITZACIÓ de
CATÀLEGS i TRIPTICS
PUBLICITAT
ESTANDS PER FIRES

DDDISSENYGRÀFIC

www.dddiseny.com · general@dddiseny.com
Tel/Fax 93 804 71 70 · Mòbil 652 92 66 68
Av. Dr. Pasteur, 4, 3r 2a · 08700 Igualada (CAT)